

Zandstenen bas-reliëf

voor de Velzeekse
gesneuvelden

Velzeke-Ruddershove vierde de terugkeer van de soldaten op 31 augustus 1919. De gemeente droeg bij in de organisatiekosten

Kort daarop rijst de idee om voor de gesneuvelden een gedenksteen op te richten. Zo lezen we in De Beiaard begin oktober 1919: "Velsicque telt 20 gesneuvelde soldaten en 4 burgerlijke slachtoffers. Ter hunner eere zal eerlang een prachtvol gedenkteeken worden opgericht". Meteen doet men ook een oproep aan de bevolking om dit project mee te helpen financieren.

De onthulling van het monument waar "in goudvlammende letteren de namen onzer vijf en twintig dooden staan te lezen" vindt plaats op 25 april 1920. Het monument, een bas-reliëf in de westgevel van de kerk ingewerkt, valt onmiddellijk in de smaak: "Het gedenk-

teeken is allerprachtigst; een echt kunstvoorwerp, dat den heer beeldhouwer C. Van de Capelle, van Anderlecht, ter eere strekt".

Op het zandstenenbas-reliëf, met centraal een H. Martinus, vinden we de namen terug van de gesneuvelden en de burgerlijke slachtoffers. De informatie strookt lang niet altijd met wat we in de overlijdensregisters terugvinden en er moet nog in 1920 heel wat onduidelijkheid zijn geweest over de precieze plaats en datum van overlijden. Zo wordt een paar keer vermeld: "verdwenen Dixmuide" of kortweg "verdwenen".

Tot 1979 hing achterin in de kerk ook een ingelijste assemblage met de doodsprentjes van de gesneuvelden en gevallenen. Deze is sindsdien spoorloos.

DL